

ΤΑ ΠΡΑΙΟΤΕΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

Πώς με λησμόνησες θαυρό,
γιατί νά 'ρθής έχεις καιρό
στο σπίτι που αναπάντεχα προσέβη ἀγαπημένη
και λαχταρά τόσo πολύ
πούναί η ματιά μου πειά φοβή
τήν λόρτα που ξεμπερβόνανε νά βλέπω δλο κλεισμένη.

Τά λουλούδια τά διαλεχτά
μέσ' στ' άνθραλά, όχρά, γερά,
σάμπως νά θλιβώνται κ' αυτά δλοένα και μαδούνε,
γιατί άπ' τά χέρια σου τ' άγνά
που δροσιζόντανε συχνά
έχουνε τώρα πειά καιρό νά ξαναδροσισταίνε.

Που νάσαι κ' έται άργολορέις ;
ποιές ξένες όμορφές φορέις,
πειά κάλλη όρώα, ποιές χαρές, άλλου σ' έχουν λλανέψει ;
"Αχ ! δπως πρώτα έλα ξανά,
να πάρη νά μου τραγανά
φριχτά η άμφιβολία πειά την κορμαμένη σέψη...

Η. ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

Θέλω τον κόσμο δλο ν' αγαπήσω
μά έντός μου κλειώ μών άφορστή καρδιά,
που μήτε δέν βολεί, όμως, να νούση
των κρίνων τη λεπτοία μυροδιά.
'Ο μαρσιός φιλεί το μέτωπό μου,
την όψη μου φλογίζει ο πυρετός,
κ' έγω, που μία φορά χαμογελούσα,
όχι, δέν είμαι πειά, δέν είμ' αυτός.
'Εχω σιωπήσει και δέν ξέρω μήτε
μιά λέξη άπ' όσες ξιβαία να πώ
κ' όλοι οι δικού φοβόνται το φιλι μου,
κ' έγω δικό τους πειά δέν τους ζητώ.
Μά δλο τον κόσμο θέλω ν' αγαπήσω,
κ' άς μιν έχω ποτές μου αγαπηθή,
κ' άς μοιάζω με λουλούδι μαρσιένο,
που άπ' όλους έχει πειά λημονηθή...

Μάιος 1919)1933 ΝΙΚΟΣ ΣΦΥΡΟΕΡΑΣ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΕΝΑ ΣΠΑΝΙΟ ΡΟΛΟΓΙ

Μεταξύ των άλλων κειμηλίων του Τσαφός συγκαταλέγεται κ' ένα περιεργότατο ρολόγι, το οποίο κατασκεύασθη από έναν περίφημο Πολωνό ορολόγοποιο, 'Αβόλο Κιοφριώ όνομαζόμενον.

'Ο Τσαφός είχε άκούσει πάρα πολλά για την ιδιοφυία και την επιδεξιότητα του ορολόγοποιού αυτού και για να τον δοκιμάσει, έσκαε το έξις : "Έβαλε σ' ένα κομμάτι μαρμαριού μια καρδιά, κάμποσα ξυλαράκια καρδιάς, ένα σπασμένο τζαμί, ένα ραμμένο κλεψάνι από χρυσάνα, λίγο σόρια και πέντ' έξι κομμάτια κοκκάλινα και τού τ' έστειλε, παρακαλώντας τον από το όλοκό αυτό να φτιάξη κάτι καλό και χρήσιμο.

Δέν πέρασε όμως πολύς καιρός, και ο Κιοφριώ έστειλε στον Τσαφό ένα θαυμάσιο ρολόγι.

Τό κλεψάνι είχε χρησιμοποιηθεί για θήκη του ρολογιού, τά δέ άλλα μνημειώματα έγιναν από τά άλλα κομμάτια των ξύλων, των σφαιρών και των καρφιών.

'Ο Τσαφός ένθουσιάστηκε τόσο πολύ από τό κορυφοτέχνημα αυτό, όστε έστειλε άμέσως στον Πολωνό τεχνίτη μιά γενναία άμοιβή και κράτησε τό περιεργό ρολόγι.

Γυναίκες, από άγρία, που μοιάζουν τώρα. Θά τις προτιούσα να ντόνεται όπως έγω στο φίλμ «Η Λαίδη Λού». Μ' άρέσει εκείνο τό στυλ της γυναίκας 'Ο τρόπος με τον όποιον ντόνεται σήμερα η γυναίκα είναι ακριολεκιτικώς όλέθριος.

Είνε φριχτή αυτή η μου - άγορίστια η πόδα, η πληγή αυτή, που μες καρποδότης ο πόλεμος. Μιά γυναίκα δλο κόκκαλα, ίσα μπρός, ίσα πλάι, σαν σαινίδα, δέν έχει κανένα θέληγρο. "Όχι πειά στέκες απίλληιδου ! Μιά γυναίκα πρέπει νάχη καιτύλες. Κι' όταν μία γυναίκα μισώνη σ' ένα μέρος όπου είναι άνδρες, πρέπει να καταλαβαίνουν δλοι πως μία γυναίκα - η Γυναίκα - άπάρχει εκεί μέσα. Πρέπει να γίνετε έπιθυμητές με την πρώτη ματιά, κ' αυτό δού τό πετύχετε αν είστε γυναίκες κ' αν δώσετε να τό καταλάβουν πως είστε γυναίκες... Πρέπει να παίζετε τό ρόλο σας. Και είναι δύσκολο ν' αλλάζετε κάθε στιγμή όψη.

Επειτα, στους άνδρες πρέπει να φέρετε καλά τ' αυτιά, αντίλόγως των άνδρων, με τους όποιους έζετε να κάμετε. Πρέπει μία γυναίκα να γίνη άπαράτητη στον άνδρα ! Αυτό έκαμα κ' έγω. Κι' έτσι άπόκτησα τά διαμάντια μου και τους θαυμαστές μου, κ' έτσι τά διατηρώ και τά δνώ...».

ΜΑΡΗ ΓΟΥΣΤ

ΠΑΡΑΞΕΝΟΙ ΘΥΓΛΟΙ

ΤΟΥ Α. ΑΜΙΝ

ΤΟ ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ

Τό Βίντσιγκοί είναι ένα άπαρχο ύποστατικό, με τον καλύτερό λόγο του στη μέση, και βρίσκεται σε μία επαρχία της Σουηδίας. Για τό ύποστατικό λοιπόν αυτό άπάρχη ο έξις θύβλος :

Η κόρησσι Μαργαρίτα Μάργουσο, πηγαίνοντας κάποτε ταξείδι, έσταμάτησε ένα βράδι μέσα στο μεγάλο δάσος του Τιβέντεν, απουστά σ' ένα μικρό πανδοχείο, κ' έζήτησε ένα δωμάτιο για τη νύχτα. 'Ο ξενοδόχος έξέλεξε τό άλογό της, έσεβήθηκε τό γέμα μόνος του στην άγγελική καρία και της έδωσε ένα δωμάτιο στο πρώτο πάτωμα. Η κόρησσι έλάλησε άμέσως και κορμαμένη όπως ήταν άπ' τό ταξείδι, δέν άργησε να κοιμηθή.

Κατά τά μεσάνυχτα όμως έσητησε από έναν παράξενο θόρυβο. Της φάνηκε πως κάποιος περπατούσε μέσα στο δωμάτιο, βογγώντας συχνά. Άκούγοντας τά βήματα να πλησιάζουν στο γραββάτι της, η κόρησσι άνοξε τά μάτια της και είδε απουστά της ένα φάντασμα ! 'Από τις κορφίνες του παραθύρου έλαρτε στο δωμάτιο μια άχτιδα που φεγγαρού και στο φως της η κόρησσι είδε πως τό φάντασμα ήταν ένας άνδρας, ντυμένος με κορδέλλα, κατάλλιας, ο όποιος της έδειχνε τό άνονημένο και καταματωμένο κεφάλι του.

Τρομαγμένη η κόρησσι, θέλησε να κωνάξη τους άπηρέτες της, μα τό φάντασμα της έγγενε να σωλήση. Συγγεντόνοντας τότε την φηχραμία της, η κόρησσι ρώτησε τό φάντασμα τί ήθελεν άπ' αυτήν και γιατί τής παρουσιάστηκε.

—Θέλω να πάω έκδίσει ! της απάντησε τό φάντασμα, με φωνή βαθείά, σαν νάβγαινε από κωνάα σπηλιά. Πρέπει να τρωσφήθω ο δολοφόνος μου...

Και της διεγράφησε κατόπι, πως ένα βράδι, από έτών, είχε έπελέψει κ' απου στο ίδιο αυτό πανδοχείο κ' ότι τη νύχτα ο ξενοδόχος τον έβαλε να κοιμηθή στο ίδιο αυτό κόκκινο δωμάτιο, όπου τώρα κωνοταν η κόρησσι. Μα ο ξενοδόχος, όταν του έσεβήθηκε τό δεικνω, είδε πως είχε πολλά χρημάτα μαζί του και τά μεσάνυχτα μπήκε κωνά στο δωμάτιο του και τον χτύπησε κορμαμένο, άνονητόντας του τό κεφάλι κ' ένα τσεκούρα. 'Υστερα έσκυψε στη ρίζα ενός δένδρου κ' έθηκε τό πτώμα και για να μην ύποψιαστή κανείς τίποτα, είσε τό πούρι πως ο ξένος ήρτηε νύχτα.

—Τό πτώμα μου, είσε τό φάντασμα, έτάφη στη ρίζα της βαλανιδιάς, πούναί άπέναντι σ' αυτό τό παράθυρο. Παραουσιάστηκε σε πολλά πρόσωπα, που κωνομήθηκαν, όπως έσεξ, σ' αυτό είδα τό δωμάτιο, μα κανείς δέν είχε τό κορμάτιο η δέν ήθελεσε να απλέξη σε φασαρίες και να καταγγείλη στη δικαιοσύνη τό έγκλημα. Αλλά τη φορά όμως, εγγενική καρία, αν έσεις θελήσετε, θα πάω την έκδίσει μου. Και για να βεβαιωθείτε πως αυτά που άκούτε και βλέπετε τώρα δέν είναι κορφο όνειρο, βάλτε τό δαχτυλίδι που φοράτε και βάλτε τό πάνω στην πληγή μου.

Η κόρησσι, άνταρραζόμενη, έσκαε όπως της είσε τό φάντασμα, τό όποιον ύστερα έξαφανίστηκε.

Τό πούρι που έσητησε η κόρησσι είσε πως της έλασε τό δαχτυλίδι. 'Εθουθήθηκε τότε τη νυχτερινή όπτασία κ' έστειλε και κάλεσε τη δικαιοσύνη. 'Εσκυφαν άμέσως στη ρίζα της βαλανιδιάς, που της είχε όποδείξει τό φάντασμα, και βρήκαν τον σκελετό ενός άνθρώπου, του όποιου τό κρανίο φανόταν άνονημένο από χτύπημα τσεκούρας. Στο μέρος της πληγής βρέθηκε τό δαχτυλίδι της κόρησσις.

'Ο ξενοδόχος, βλέποντας αυτές τις ξηρες, άποπερσθήθηκε με φένη, με τον έπισαν. Άναγκάστηκε τότε να όμολογήση τό έγκλημα του και καταδικάστηκε σε θάνατο.

Τό δαχτυλίδι που η δικαιοσύνη τό απέδωσε στην κόρησσι, διατήρησε από τότε της έξις παράξενη ιδιότητα : Λένε πως αλλάζει χρώμα η πέτρα του όταν προκειται να πεθάνη κάποιος από την άκρίβεια των Μάργουσο.

Αυτά έγιναν στα 1700. Μα τό δαχτυλίδι βρίσκεται ακόμα στον πόρο του Βίντσιγκοί, που είναι ιδιοκτησία της οικογενείας Μάργουσο και αλλάζει τό χρώμα της πέτρας του κάθε φορά που θα πεθάνη κάποιος από αυτή την οικογένεια.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΩΣ ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ

Ίδου ένας τρόπος για να καθαρίζετε εύκολως τά γουναρικά σας :

"Όταν τό γουναρικό που θέλετε να καθαρίσετε είναι άνοκτόχρωμο, τό άπλώνετε πάνω στο τραπέζι και τό τρίβετε κ' ένα κομμάτι φανέλλα, την όποία βουτάτε σε πίτουρο, ραμνισμένο με ζεστό νερό. Τό ξανατρώνετε δεύτερη φορά κ' ένα λεπτό πανάκι και με πίτουρο στεγνό και τέλος τό τρίβετε έλαφρά με λεπτή μαγνησία. "Αν όποιος τό γουναρικό σας είναι βαθιχρωμο, τότε τό τρίβετε με κωθουρνιαμένο πίτουρο. "Όταν τελειώσει αυτή η δουλεία, τό πνάζετε καλά και τό βουρτσίζετε.

